

Sveta Katarina Švedska (1331.-1381), opatica Vandestana

Sveta Katarina Švedska, kćerka svete Brigite, nije nikad službeno bila proglašena svetom, ali se ipak već stoljećima štuje kao svetica. Crkva je to štovanje bar neizravno potvrdila. Tako je papa Inocent VIII. godine 1484. dopustio da se Katarinu Ulfsdotter - prezime Katarine Švedske - smije smatrati kao suutemeljiteljicu reda svete Brigite. Time je Papa a da možda i nije htio - izrekao značenje te svete žene. Ona stoji u sjeni svoje svete majke, slavne svete Brigite, te nastavlja njezino djelo. Sveta Katarina se rodila negdje oko godine 1331. kao četvrto od osmero djece Ulfa Gudmarssona i Brigite. Prezime je dobila prema tradicijama švedskih obitelji. Vrlo rano je bila zaručena s Egardom von Kyrenom, ali su oboje suglasno odlučili živjeti u potpunosti uzdržljivosti, što u srednjem vijeku nije bilo ništa neobično. Godine 1350., za velikog jubileja, nalazila se s majkom u Rimu. Ondje ju je zatekla vijest o muževnoj smrti. Otada Katarina prati svoju majku na njezinim velikim hodočašćima, često i uz životnu opasnost, a sudjeluje i u svim njezinim pothvatima za dobro Crkve koja je tada, zbog stolovanja papa u Avignonu, bila u bijednom stanju, osobito u Rimu. To neka osvijetli samo jedna zgoda. Obilazeći s majkom rimske crkve, dva puta je jedva izbjegla da pokvarenjaci nad njom ne izvrše nasilje. O tome je u jednom pismu napisala ovo: "Provodim bijedan život zatvorena kao zvjerkica, dok drugi mogu ići u crkvu i ondje hraniti svoju dušu. Moja braća i sestre u Švedskoj mogu bar u miru Bogu služiti." Nakon smrti svoje majke, koja je umrla 23. srpnja 1373. u Rimu, Katarina je pratila njezino mrtvo tijelo u Švedsku prevalivši golem put kroz Austriju, Poljsku i Prusiju. Godine 1375. ušla je u slavni samostan Vadstenu, no brzo se nakon toga opet vratila u Rim, gdje ostade pet godina. Stanovala je u istoj kući gdje je umrla njezina majka. Ta se kuća nalazila na trgu Farnese. Razlog je njezina boravka u Rimu bio postupak za kanonizaciju njezine majke. Nije dočekala završetak toga postupka. Prema jednoj legendarnoj predaji Katarina je spasila Rimljane i njihov grad od voda Tibera. U kapeli podignutoj njoj u čast u kući na trgu Farnese čudo je naslikano na jednoj fresko-slici. Godine 1380. biskup je imenovao Katarinu opaticom u samostanu Vadstenu. No, ona je već sljedeće godine, 24. ožujka 1381., ovaj život zamijenila boljim. Glas se o njezinoj svetosti proširio po svojoj Švedskoj. Po njezinu zagovoru dogodila su se i mnoga čudesa. Sve je to u njezinim sunarodnjacima probudilo želju da je vide ubrojenu među svece. Proces za kanonizaciju vođen je od godine 1466. do 1489., ali nikad nije bio dovršen. Redovnici samostana u Vadstenu zamolili su papu Siksta IV. da je skupa sa svetim Bonaventurom proglasi svetom, ali Papa nije udovoljio njihovoj molbi. God. 1488. papa Inocent VIII. dopustio je ipak svečani prijenos njezinih relikvija, koji je izvršen 1. kolovoza 1489. u prisutnosti kralja Stena Sturea. Iako nije bila proglašena svetom, ipak je od početka štovana kao svetica. Na brojnim je slikama prikazana s jelenom, jer ju je prema jednoj legendi ta životinja spasila iz smrtnih pogibelji. Zadnje dane života mnogo je trpjela od boli u želucu. To joj je onemogućilo primanje svete pričesti. Mučena željom za svetom hostijom molila je da je bar izlože u njezinoj sobi i tako je, promatrajući je i klanjajući joj se, crpila snagu za podnošenje svojih teških boli.

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE

PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA -

23.03.2014. - GODINA I., BR. 26

“ Izvor vode koja struji u život vječni. ”

Čitanje svetog Evangelja po Ivanu

U ono vrijeme: Dođe Isus u samarijanski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov dade svome sinu Josipu. Ondje bijaše zdenac Jakovljev. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šest ura. Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: »Daj mi piti!« Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. Kaže mu na to Samarijanka: »Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?« Jer Židovi se ne druže sa Samarijancima. Isus joj odgovori: »Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive.« Odrati mu žena: »Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda života? Zar si ti možda veći od oca našega Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?« Odgovori joj Isus: »Tko god pije ove vode, opet će ožednjati. A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjati nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.« Kaže mu žena: »Gospodine, daj mi te vode da ne žedam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati. Gospodine, vidim da si prorok. Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.« A Isus joj reče: »Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova. Ali dolazi čas - sada je! - kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.« Kaže mu žena: »Znam da ima doći Mesija zvan Krist - Pomazanik. Kad on dođe, objavit će nam sve.« Kaže joj Isus: »Ja sam, ja koji s tobom govorim!« Mnogi Samarijanci iz onoga grada povjerovalaše u njega zbog riječi žene koja je svjedočila. Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana. Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove riječi pa govorahu ženi: »Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta.«

Riječ Gospodnja Iv 4,5-15.19b-26.39a.40-42

Misli za današnje evanđelje

Isus **pomiratelj** čini ljude **pobornicima** pomirenja

U današnjem evanđelju Isus susreće Samarijanku. Otvara joj oči da uvidi svoju moralnu situaciju, miri je s Bogom i osposobljava je da postane pobornica pomirbe. Obećavajući vodu koja će u vjernicima biti izvor vode što struji u život vječni, nagovještuje Duha i krsni preporod. Time će nastupiti novo vrijeme štovanja Boga kada cjelovita liturgija ne će više biti vezana uz jeruzalemski hram, nego će se vjernici iz različitih naroda klanjati Bogu u Duhu i istini ondje gdje žive. U ovom događaju korizmena liturgija predstavlja nam Isusa kao pomiratelja ljudi s Bogom i međusobno. Zahvalno prihvaćajući pomirenje koje Isus donosi, prihvaćamo i zadaću nastavljanja njegova poslanja u svijetu.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Gradim li ili potkopavam povjerenje u svojoj obitelji i radnoj sredini?
2. Isus čini prvi korak u otklanjanju predrasuda - imam li hrabrosti nasljedovati ga?

Misne nakane kroz tjedan

24.03. Ponedjeljak – Katarina Švedska

07:30 = Nikola i Cvjeta Staroveški

25.03. Utorak - NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO. BLAGOVIJEST

18:00 = obitelj Starčević; Stjepan Rastovski; Mande Brezović; Katarina i Tomo Jelić;

18:40 = molitveni susret za prvopričesnike i njihove roditelje (svi doći bez iznimke)

26.03. Srijeda – Montan, Maksima

07:30 = obitelj Marčeta i Majstorović

20:00 = susret članova župnih ekonomskih vijeća na Dubovcu

27.03. Četvrtak – Rupert, Peregrin

07:30 = Vlasta Polović

28.03. Petak – Prisca, Renata, Sonja

17:30 = *pobožnost križnoga puta*

18:00 = Zdenko Testen; Ruža, Tomislav i Zvonimir Bejuk; Nikola Kopriva, Vjekoslav Matijašić

29.03. Subota - Bertold

07:30 = Mato Babić

09:00 = Križni put po **Kozjači**, polazak u 9 sati sa Švarče

30.03. Nedjelja – ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

09:00 = Dominko Jukić, obitelj Žulj

10:30 = župna sveta misa

17:30 = *pobožnost križnog puta (predvode krizmanici)*

18:00 = Miodrag Trgovčić

- Ministranti imaju susrete subotom u 11:00 sati, pozivamo također sve koji žele služiti Gospodinu ministriranjem kod oltara neka se jave u sakristiju ili dođu na susret ministranata.
- Župni vjeronauk za sve uzraste po redovnom rasporedu. Neki sedmi razredi ne dolaze a vjeroučitelj dođe, pa nije uredu da čovjek planira i svoje vrijeme daruje a njih nema.

Pijesak i dijete

Na mekoj pješčanoj plaži igrao se

četverogodišnji dječak

puneći pijeskom svoju kanticu.

S ozbiljnim izrazom lica

zabio bi ruke u pijesak, stisnuo ih, izvukao

i praznio iznad kante,

uvijek iznova razočaran

kako je tako malo pijeska

ispadalo iz njegovih šaka.

Što je on odlučnije hvatao i jače stiskao,

to bi više pjeska curilo između prstiju,

a manje ga stizalo u kantu.

Ne bi mu pomogao sav nagomilani bijes

da se nije dosjetio pretvoriti dlanove u lopate,

pa je otvorenih dlanova

uspijevao umetnuti mnogo više pjeska

nego stisnutih šaka.

Poučak do kojeg je došlo ovo dijete,

poučak je života.

Život je poput pijeska.

Mnogo više ga stane na otvoren dlan,

nego u stisnutu šaku.

Kad ga želiš uskogrudno posjedovati stišćući ga,

te s egoističkom sigurnošću zadržati obuhvaćajući ga,

on upravo tada iscuri iz čvrstog stiska,

te ruka ostane sablasno prazna.

Samo kad primaš Život raširenih ruku

i nosiš njegovo bogatstvo

otvorenih dlanova u spremište vječnosti,

možeš biti siguran da imaš pravi imetak.

Ako si se tako poklonio Životu,

osigurao si sebi veće potomstvo

nego što ima pijeska na obali morskoj.